

'ఉరికంబం న రిచేసిన పాపం'

రచయిత :

ఆర్. శ్రీ రామమూర్తి, బి. ఏ.

“చంద్రయ్యస్థితి చెప్పడానికి తగిన పదాలు లేవు. చచ్చి పోయిన కుర్రాణ్ణి ఒళ్లో పెట్టుకుని ఉన్న తల్లిచూపు మీరు ఎప్పుడైనా చూచిఉన్నారా? చంద్రయ్యచూపు ఆ తల్లి చూపుకు కొంత సన్నిహితంగా వుందని చెప్పవచ్చు. ఇంత కంటే నేను ఏమీ చెప్పలేను.”

లే పేదవాళ్ళకు ఇచ్చేవాడు. దో పిడిదొంగలంతా ధైర్యములే అని ఒప్పుకోవలసిందే. వాళ్ళ ధైర్యం అంతా చావుకు భయపడక పోవడంలోనే వుంది. కాని వాళ్లు భనందా చివరకంటే కనుకొడానికి గాను స్త్రీలని, కిను వున్న బాధించడానికి ఏమీ సంతోషించరు.

‘దారా! లేవండి - మీకోసం ఎవరో వచ్చి వున్నారు. ఏదో ముఖ్యమైనవిషయంలో మీలో ఇప్పుడే మాట్లాడాలని ఆమనిపి అంటున్నాడు’ - అని నావద్ద పనిచేస్తువున్న హెడ్ కానిస్టేబులు ఆన్నారు.

మల్లువొరదగ్గర ఇల్లాంటి దారుణాలు ఏమీలేవు. దోపిళ్లలో ఆతను ఒక స్త్రీకేనా చూచిచేయలేను; ఒక్క ప్రాణినేనా చంపలేను. ఆతడు మొదట్లో ఒక హత్యచేశాడు. ఆ హత్యవల్లనే ఆతను దోపిడి దొంగగా మారేడు. ఈ కారణాలన్నిటివల్లా ఆ ప్రాంతాల్లో మల్లువొర అంటే భయం వున్నా ఆభీమానం కూడా వుంది. ఇల్లాంటివాణ్ణి పట్టుకోడానికి నేను ఆక్కడ క్యాంపువేశాను.

మంచి శీతాకాలం. రాత్రి ఒంటిగంట అయింది. నేను అప్పుడు గోదావరిమధ్యంలో క్యాంపువేసి వున్నాను. మల్లువొర అనే దొంగ చాలాకాలం నుంచి ఆ ప్రాంతాల్లో పోలీసులకు దొరకుండా తిరుగుతూ వున్నాడు.

హెడ్ కానిస్టేబులులో ఆమనిపిని నాదగ్గరకు తీసుకురమ్మన్నాను. వచ్చివనిపి బాగా పొడుగ్గా ఎర్రగా వున్నాడు.

అచటి సబ్ ఇన్ స్పెక్టరు ఎంత ప్రయత్నం చేసినా మల్లువొర ఆచోకి ఏమీవారకటంలేదు. మల్లువొర దోపిళ్ళవల్ల బాధపడేది అచటి గ్రామస్థులే అయినా వాళ్లు ఎవళ్లుకాని ఆతని ఆచోకి ఇమ్మంటే ఇవ్వరు.

ఆతనికి పాతిక సంవత్సరాలు వుండవచ్చు. కట్టిన బట్టలు మాత్రం బాగా మాసిపోయివున్నాయి.

నేను క్యాంపువేసి సంగతి సందర్భాలు విచారించినవీడటం అచటి గ్రామస్థులు ఆతన్ని గూర్చి ఆచోకి ఇవ్వకపోవడానికి తెండు కారణాలు కనిపించాయి. ఆచుట్టుపట్ల మల్లువొర పేరు చెవిలే అందరికీ సింహస్వప్నం. మరిన్ని ఆతడు దోపిళ్లుచేసి ఆధనాన్ని

ఆతను నాకు దిట్టనేనా పెట్టలేదు. వాచో రహస్యంగా మాట్లాడాలని చెప్పేడు. నేను హెడ్ కానిస్టేబులుకే మాత్రాను. అతని 68 కొర్రమనిపి కఠిరంతా తడిచిచూశాడు. రిచాలరు, కత్తి మొదల

లైన ఆయుధాలేమీ అతనివద్దలేవు. అప్పుడు హెడ్ కానిస్టేబుల్ అవతలికి వెళ్ళిపోయాడు.

తచ్చినమనిషి ఏదో చెప్పరానిమనోజేదన పడు కూన్నట్లు కనిపించింది. 'మీరు మల్లుదొరకోసం వెతుకుతున్నారు. అతణ్ణి పట్టిఇచ్చినవార్యకీ ఇస్తామని మీ దిపార్టుమెంటువారు ప్రకటించిన బహుమానం నేను అతణ్ణి పట్టిఇస్తే నాకు ఇస్తారా?' అన్నాడు. మల్లుదొరను పట్టిఇచ్చినవార్యకు 500 రూపాయలు బహుమానం ఇస్తామని ప్రకటించివున్నాను. ఇటీవల సవరు మొత్తాన్ని వెయ్యిరూపాయలకు హెచ్చించామనాడారు.

'మల్లుదొర ఉన్నచోటు నువ్వుచూపిస్తే నేను అతణ్ణి పట్టుకుంటాం. బహుమానం నీకే ఇస్తాం' అన్నాను నేను.

'సరే. అయితే, మీరు సిద్ధంగావున్నట్లయితే మల్లుదొరవున్న ముతాకు మిమ్ముల్ని తీసుకుపోతాను. మీరు ఇప్పుడే రావాలి. ఇక్కడికి అది పదిహేనుమైళ్ళ దూరాన్నివుంది. ఎల్లారేదన్నా అక్కడికి వెళ్ళడానికి నాలుగంటలేనా పడుతుంది.' అన్నాడు అతను.

హెడ్ కానిస్టేబులును పిలిచాను. అతను వెంటనే వచ్చేడు. బహుశా అతను ప్రక్కగదిలోనేవుండి మాసంభాషణ వింటున్నాడుకాబోలు! వెంటనే వెళ్ళి సజ్జా ఇనప్పెక్టరుని తీసుకురమ్మున్నాను.

ఇనప్పెక్టరు రావడంతోనే జరిగినసంగతి అంతా చెప్పి పావుగంటలో అక్కడికి ప్రయాణంకొనడానికి తగిన సరంబాము చేయమన్నాను. నేను దుస్తులు వేసుకువచ్చేలోపుగా ఆకొత్తమనిషిని జాగ్రత్తగా చూస్తూవుండమని హెడ్ కానిస్టేబులుకు చెప్పినాను.

3

తగిన ఏర్పాట్లుచేసి సజ్జా ఇనప్పెక్టరు తిరిగి వాదగ్గరకు వచ్చేడు.

'మల్లుదొరను పట్టిఇస్తామని మీతో చెప్పినమనిషి ఎవరో కనుక్కున్నారా?' అని అడిగాడు.

'అ అతనిపేరు చంద్రయ్య. నివాసం చిట్టి

గూడెం.' అన్నాను.

'చంద్రయ్య మల్లుదొరతమ్ముడు' అన్నాడు అతడు.

నేను ఆశ్చర్యచకితుణ్ణి అయ్యాను. ఏమీ మాట్లాడానికి తోచిందికాదు. చివరికి 'నిజమేనా?' అన్నాను.

'మల్లుదొర మొదట్లో ఒకమనిషిని హత్యచేశాడు. అప్పటికేనులో పనిచేసింది నేనే. అప్పటినుంచే మల్లుదొర కోపిడిదొంగల్లోచేతేడు. ఆసందర్భంలో అతని ఇంటిసంగతి, చుట్టాలసంగతి కనుక్కుని నేను రికార్డు తయారుచేశాను. చంద్రయ్య చెప్పిందంతా చూస్తే నాకు ఇందులో యేదో మోసంవున్నట్లు తోస్తుంది. పక్కస్తేషనుకుపంపి మరికొంతమంది పోలీసుల్ని తెప్పిస్తే బాగుంటుందనుకుంటాను. నున దగ్గర ప్రస్తుతం పదిమంది పోలీసువార్యేవున్నారు. మన క్యాంపు చూస్తూవుండడానికి ఇద్దర్నైనా తుంచాలి. మీగిలిన ఎనమండుగురితో అక్కడికి వెళ్ళడం మంచిదా?'

కొత్త పోలీసుల్ని తెప్పించేవరకు వేచివుండడం మంచిదిలా నాకు తోచలేదు. మల్లుదొర చాలా కాలంనుంచి దొరకడంలేదు. ఇప్పుడు ఈ అకతాళాన్ని జారవిడుస్తే అసలే దొరకడమే! అని అనుమానించేను. ఏమైనాసరే వెళ్ళడానికి అర్దరు ఇచ్చేను. చంద్రయ్యవద్ద యేమాత్రం ఆనుమానం తగిలినా కాల్చివేయడానికి అర్దరు ఇచ్చేను.

మల్లుదొర వున్నాడని చెప్పబడే ముతాకు తెల్లవారుబామున బిడన్నరకువేరాము. శీతాకాలంకొబట్టి ఇంకా చీకటిగానేవుంది. ఊచివరవున్న ఒక యిల్లు కూపెట్టి మల్లుదొర కొంతమంది అనుచరులతో అందులో వున్నాడని చంద్రయ్య చెప్పేడు.

ఆ యింట్లోంచి ఎకశ్యేనా తప్పించుకుపోవడానికి ప్రయత్నిస్తేతప్ప లేకపోతే తెల్లవారేవరకు ఏమీచేయకూడదని చెప్పేను. వచ్చే 169 బాగా గుర్తించడానికి తగిన వెలుగు వచ్చినలోడనే మేము ఆ యింటిదగ్గరగా వెళ్ళి నాలుగుమూలలా కాళ్ళు

కాళాను, దొంగలు మేలుకునేవున్నారు కాబోలు! మేము ఇంటికిదిగ్గరగా వెళ్ళడానికి ప్రారంభించడం తోపే వాళ్ళలో ఒకడు తుపాకిపేల్చాడు.

౪

అయింటిని మేము చుట్టు ముట్టేకాము, కాబట్టి అనవసరంగా దొమ్మిలేకుండా పట్టుపడి పోవల కిందని దొంగలికి వినిపించేలాగున కేకవేశాను. నాకే కకి జబాబుగా వాళ్ళు తుపాకులు పేల్చారు. ఒక్క-టిగని స్పష్టంగా ఆరుతుపాకిపేల్చులు వినిపించాయి. కాబట్టి ఇంటిలో ఆరుగురుదొంగలు వున్నారని నిశ్చయించాను. నాతోటిన్నీ, సబ్ ఇన్ స్పెక్టరు తోటిన్నీ కలిపి మేము పదిమందివున్నాము. సంఖ్యా బలం మాకుంది. కాని దొంగలు మరక్షితంగా ఇం టిలోవున్నారు. వారు మమ్మల్ని సుకువుగా గురి చూసి కొట్టవచ్చు. వాళ్ళని అయింట్లో బంధించి వుంచడంకన్న తొందరపడి ఏమిచేయడానికిన్నీ పిలు కనిపించదు. ప్రక్క పోలీసుస్టేషన్ కి పంపి కొత్తపోలీసుల్ని రప్పించడానికి నిశ్చయించాను.

దొంగలు తుపాకులు జోరుగానే కాలుస్తున్నారు. దీన్నిబట్టి వాళ్ళవద్ద తుపాకిమందు బాగా వుందని నేను వ్రాపించాను. చంద్రయ్యను మామేమనా దగ్గరేవుంచుకున్నాను. గురికి దొరకుండా నక్కి-వుండమని ఆతన్ని హెచ్చరిస్తూనే వచ్చేను. కాని ఎనిమిదిగంటలికి ఒకసారి చంద్రయ్య తెలివితక్కువగా లేచినిలబడ్డాడు. లోపలఉన్న దొంగలికి ఈ మనిషి గురికిదొరకడంతోపే కొట్టేకారు. గుండువచ్చి ఆతని తోడనుకొట్టింది. ఆతను నేఅమొదపడ్డాడు.

మూలగా పొంచివున్న సబ్ ఇన్ స్పెక్టరు ఇది చూకి 'మల్లుదొరా! తెబానె, మంచిపనిచేశావు. నీతమ్ముడు చంద్రయ్యని తుపాకికి గురిచేశావు' అని కేకవేశాడు.

'ఇన్ స్పెక్టరు గారూ! ఎందుకు అబద్ధంఅడతారు? అబద్ధంఅడ్డం మీకు అంతవరదా గావుంటే మాతమ్ముణ్ణి ఒక్కడినే కొట్టేనని నెప్పడమెంచుకు? మానాన్నని మా అమ్మనికూడా కొట్టేనని చెప్పకూడదా? అనే

మాటలు ఇన్ స్పెక్టరుకి జబాబుగా ఇంట్లోంచి వెలు వడ్డాయి.

'నేను ఏమీ అబద్ధం అడ్డంలేదు. మీకుపాకీచెబ్బకు ఇప్పుడు గురిఅయింది మీతమ్ముడే. నాపిల్లఅమొద ఒట్టేకుకు చెవుతున్నాను. మేము నిన్ను పట్టుకొవడం తోపే ఈవిషయం సత్యంఅనే సంగతి తెలిసిపో తుంది.' అని సబ్ ఇన్ స్పెక్టరు అన్నాడు.

౫

మరునిమిమంలో కిటికీలోంచి తెల్లగుడ్డలెండా చూపెట్టారు. తోడనే తుపాకులుకొల్పడం మాని వేయమని అనుచరులకు అజ్ఞయిచ్చేను.

మల్లుదొర కిటికీ వూర్తిగాతెరిచి నన్ను ఉద్దేశించి 'నూపరెంటుదొరగారూ! మాతమ్ముడు మాకుపాకీ చెబ్బకు గురిఅయింది నిజమేనా?' అన్నాడు.

'గాయపడ్డాడు. కాని ఇంకా బ్రతికేవున్నాడు.' అని నేను అన్నాను.

'మాచంద్రయ్య మీదిగ్గరకు ఎల్లావచ్చేడండీ?' అని ఆతను ప్రశ్నించేడు.

నేను జబాబుఇచ్చేలోపుగానే సబ్ ఇన్ స్పెక్టరు అందుకుని 'మమ్మల్ని ఇక్కడికి తీసుకువచ్చింది మీ చంద్రయ్య' అన్నాడు.

అప్పుడు మల్లుదొర నన్ను ఉద్దేశించి 'నూపరెంటు దొరా! ఇది నిజమేనా?' అన్నాడు.

నేను నిజమే అన్నాను.

'అయితే ఇదిగో ఇక మీకు లొంగిపోతున్నాను' అన్నాడు.

ఆతనిని, ఆతని అనుచరులను వారివారి ఆయుధాలను కిటికీలోనుంచి ఇవతలకు తోళేసి తలుపు తెరిచు కొని చేతులు కట్టుకుని బయటికివచ్చి నిలబడమన్నాను. వాళ్ళవల్ల ఏమాత్రం అనుమానంకలిగినా వెంటనే కాల్చేస్తామని చెప్పేను.

పదినిమిషాల్లో వాళ్లు ఆయుధాలన్నీ ఇవతలకు తోళేశారు. తలుపుతీసుకుని ఆయిదుగురు మనుష్యులు మడిచేతులలో బయటికివచ్చి నిలబడ్డారు.

'అశాపాడు ఏడి?' అని అడిగేను.

ఇంక ఎవరూ లేరని మల్లుదొర చెప్పేడు.

వాళ్ళ చేతులకు ఆరదండాలు వేయించాను. చేతులకు ఆరదండాలు వేయడం అయినతోడనే మల్లుదొర తనకు తనతమ్ముణ్ణి చూపమని కోరాడు. ఈ లోగా అతనితమ్ముడు కట్టుకట్టి ఓపెడగావుంచాను.

అసోదరుల ఆన్వేషణమూ వేశంవంటి దృశ్యం మనోటి చూడాలని నేను జవ్వజ స్వేషిమూడాకోరను. వాళ్లు విస్తారం మాట్లాడుకోలేదు. కాని, ఆ చూపులు—! తాను చూస్తోవున్నది తాను నమ్మలేని స్థితిలోవున్నట్లు మల్లుదొర కనిపించేడు. చంద్రయ్య స్థితి చెప్పడానికి తగినపదాలులేవు. చచ్చిపోయిన కుర్రాణ్ణి ఒళ్ళోపెట్టుకునిఉన్న తల్లిచూపు మీరు ఎప్పుడైనా చూచిఉన్నారా? చంద్రయ్యచూపు ఆ తల్లిచూపుకు కొంత సన్నిహితంగా వుండని చెప్పవచ్చు. ఇంతకంటే నేను ఏమీ చెప్పలేను.

౬

మల్లుదొరమీదా, అతని ఆనుచరులమీదా కేసు పెట్టబడింది. మల్లుదొరమీద పూర్వపు హత్యానేరం కూడావుంది. అతని ఆనుచరులకు ఏదేసేఏళ్లు జయలు శిక్ష విధించారు. మల్లుదొరకు ఉరిశిక్షవ్వడింది. కాని అప్పీలులో ఆశిక్ష దీవ్యపాంతరవాస శిక్షగా మార్చబడింది.

చంద్రయ్య ఆసుపత్రిలో గాయమాన్యుకున్నాడు. అతనికి వేయిరూపాయిల బహుమానం ఇవ్వబడ్డది. కాని అది ఇతరబహుమానాల్లాగా, ఇతర సవదుల్లాగా కలక్టరుడర్బారులో ఇవ్వబడలేదు. తన అన్నకి అంత ద్రోహంచేసిన తమ్ముణ్ణి తాను ఏమాత్రం పొగడలేనని కలక్టరు స్పష్టంగా చెప్పేశాడు. డిపార్టుమెంటుకు ఎంత సాయంచేశానా ఇట్టి ద్రోహిని నమ్మకూడదని కలక్టరు అన్నాడు. కొన్ని సంగతులు జరక్కుండావుంటే బాగుంటాయి. ఆట్టి వానిలో చంద్రయ్యచేసిన పని ఒకటి.

౭

చంద్రయ్యకు బహుమానం ఇవ్వబడ్డ మరుసటి దినం చిట్టిగూడెంలో ఒక శ్రీ హత్యజరిగిందనే వార్త

మానం వాకు చేరింది. నేను చిట్టిగూడెం వెళ్ళేను. నేను వెళ్ళేసరికే అచటి సబ్ ఇన్ స్పెక్టరు హంతకుణ్ణి పట్టుకుని కేసుఅంతా తయారుచేసివెట్టేడు. హంతకుడు చంద్రయ్య; హత్యచెయ్యబడ్డ శ్రీ అతని వదిన-మల్లుదొరభార్య - భద్రీ.

విషుదగాధఅంతా బయటికివచ్చింది. భద్రీకి చంద్రయ్యకి మల్లుదొరఉండగానే ఇలాకా ఏర్పడ్డది. మల్లుదొరసంగతి పోలీసుకుచెప్పి అన్ననుపట్టించి వచ్చే బహుమానంతో తన్ను వెళ్ళిచేసుకుని సుఖంగా వుండమని భద్రీ చంద్రయ్యకు ఉపదేశంచేసింది. మల్లుదొరనుపోలీసులుపట్టిన ఇంటికితీసుకువచ్చింది భద్రీ; మల్లుదొరసంగతి పోలీసుల్లో చెప్పమన్నదీభద్రీ.

కాని తనకుతోలిన తుపాకిదెబ్బసంగతి తెలియడంతోనే పోలీసులకు దొరికిపోయిన మల్లుదొర సోదర ప్రేమ గుర్తించి చంద్రయ్య బాగా పశ్చాత్తాప పడ్డాడు. తమ కుటుంబానికి, తానుకట్టుకున్న భర్తకి ఇంత ద్రోహంచేసిన భద్రీని చంపివేయడానికి అతను నిశ్చయించేడు. చంపేశాడు. తాను పోలీసులవశ మయ్యాడు. తన పాపాలన్నీ ఉరికంటం సరిచేస్తుందనే అనందంతో ఉప్పొంగిపోయాడు.

ఆంధ్ర జ్యోతి

మోల్సేన్—వార పత్రిక

సాలుచందారు 3, విడిపత్రిక 9 పైసలు.

బర్రాలోని 1,60,000 ఆంధ్రుల ఊహానికి పాటుబడుచున్న వారపత్రిక. ఇందు కార్మిక, సాంఘిక, రాజకీయ, వాణిజ్య విషయములు నిష్పాక్షికముగ చర్చించబడును. దీనికి బర్రా ఆంధ్రటును ప్రచారము గలదు. వర్తకు లిందు తమసరకులను ప్రకటించిన మంచి లాభమును పొందగలరు. వివరములకు :

ఎడిటర్, "ఆంధ్ర జ్యోతి"

185, లోవర్ మెయిన్ 71st డ్యు,

మోల్సేన్—అని వ్రాయుడు.